

İÇİNDEKİLER

Neden kahramanlara ihtiyaç duyarız ?	8
İyi ve kötü hareketler	17
Hareket etmeden düşünmek	30
Tek başımıza hareket edebilir miyiz?	39
Her zaman harekete geçebilir miyiz?	49
Dizin	58

Hepimiz aksiyon veya süper kahraman filmlerini severiz. Asla sıkılmadığımız olaylarla ve aksiliklerle doludurlar. Erkekleri, kadınları veya insanüstü yaratıkları sürekli sıradışı olaylarla baş ederken sahneler: Çoğu zaman onlardan dünyayı kurtarmalarını bekleriz ve genellikle bunu başarırlar! Bu kahramanlar sorumluluklarının bilincinde olduklarını sergilerler. İyiliği temsil eder, kötülüğe karşı savaşır ve başarırlar. Zayıf yönleri de vardır ama güçlü yönleriyle kıyaslayınca bunların hiç önemi yoktur. Dağları, bütün engelleri aşarlar.

Neden kahramanlara ihtiyaç duyarız?

Kahraman hikâyelerini bize gerçek hayattan ve tekdüzelikten biraz olsun kaçma fırsatı sağladıkları, hayal kurdurdukları ve bizi koltuklarımızda rahatça otururken korkuttukları için severiz! Bu hikâyeler aslında biraz da bizi yansıtıyor. Filmlerde veya kitaplarda aksiyon sevenler belki özel hayatlarında da çok aktiftirler. Tıpkı pek fazla olayın yaşanmadığı duygusal film severlerinin aksiyona en ufak ilgi duymaması gibi. Hayatına aksiyon ile yön verenlerin dışı dönük, diğerklerinin ise içe dönük olduğu söylenir. Fakat baktığımızda, Örümcek Adam, Lara Croft veya Harry Potter'a hayranlık duyanlar,

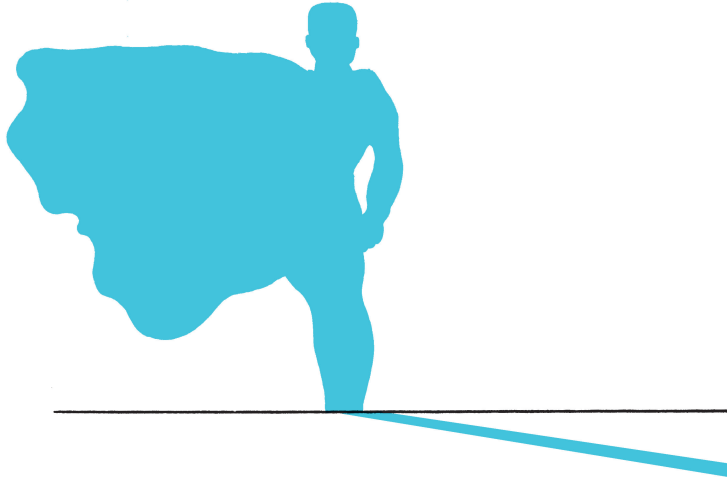
özel hayatlarında en çok harekete geçenler değildir.

Her şeyden önce, kahramanlar bizi cezbeder. Belki de harekete geçmenin ne kadar zor bir şey olduğunu bildiğimiz için onlara bu kadar ihtiyaç duyarız. Kahramanlar ulaşmak istediğimiz birer model ve taklit etmek istediğimiz birer idealdir. Kendimizi onlarla özdeşleştirir, onların yerinde hayal ederiz ve güç, cesaret, zeka, fedakârlık gibi eşsiz özelliklerine hayranlık duyarız. Neden mi? Öncelikle izlemek, hareket etmekten daha kolaydır. Aynı zamanda bu hareketin algılanışını da içerir. Kahramanca mücadele edilen olay kimse tarafından görülme ve duyulmasa ne olurdu? Yalnız bir gönlün derinliklerinde gizli kalır ve böylece kimse için kahramanca olmazdı.

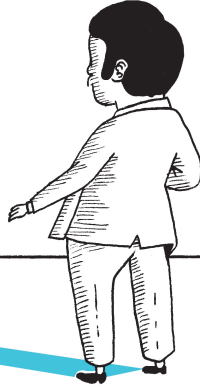
Cezbetmek
Sıra dışı bir çekim gücü kullanmak, dikkat çekmek ve hayal gücünü ele geçirmek.

İdeal
Hedef olarak koyabileceğimiz ve yaklaşmaya çalışacağımız bir gerçekliğin mükemmel temsili

Eylem “seyirciye” ihtiyaç duyar. Kahramanın var olabilmesi için görmek, duymak ve hatırlamak gerekir. Antik Yunanlılar da böyle düşünüyordu: Kahramanlar, Odisseus ve Akhilleus gibi, büyük kahramanlıklar yapmış, bu şekilde de bir çeşit ölümsüzlüğe kavuşmuşlardır. Fakat

bunu tek başlarına başarmadılar; insanlar onların yaptıklarının anısını sürdürdükleri, nesilden nesile onların hikâyelerini anlattıkları için ölümsüz oldular. Bu nedenle Hannah Arendt, Antik Yunan şehir devletinin (*polis*) organize bir bellek olduğunu yazmıştır.

Hannah
ARENDT
(1906-1975)
Alman asıllı
Amerikalı
filozof

JEANNE D'ARC
(1412-1431)
Lorraine
bölgesinden,
Dauphin
Charles'ın
İngilizlere
karşı olan Yüz
Yıl Savaşı'nı
başarıya
ulaştıran köylü
genç kadın.

Charles de GAULLE
(1890-1970)
1959-1969
yılları arasında
cumhurbaşkan-
lığı yapmış
general

Jean MOULIN
(1899-1943)
Nazi karşıtı
Direniş'in
bilinen bir
yüzü olan
Fransız üst
düzey yetkili

Aksiyon “gösterisi”nden keyif almamızın nedenlerinden biri de herkesin kahramanca davranamayacağının açık olmasıdır. Kahraman olmak istediğimizde çoğu zaman aksiyon filmi gibi olmuyor. Birini uzaylıların veya Lord Voldemort'un elinden kurtarma ihtiyacı nadiren karşımıza çıkar! Bu nedenle toplum “kahramanları” ön plana çıkarır. [Jeanne d'Arc](#), [De Gaulle](#), [Jean Moulin](#), gündelik hayattan tanıyabileceğimiz bir itfaiyeci veya başkasını kurtarmak için suya atlayan bir genç olsa bile onları bulduğunda bırakmaz.

Peki o hâlde çıkmaz sokakta mıyız? Seçenekler “kahramanlık” ya da “hiçlik” midir? Yalnızca kahramanlar mı harekete geçebiliriz? Düşünelim ve harekete geçene “oyuncu”

adını verelim: Kahraman ana karakterdir fakat diğ erleri de vardır, onlarsız hik  ye yoktur. Hareket etmek mutlaka ön planda olmak değıldir:   nemli bir role sahip olmak, olayların akışına müdahalede bulunmaktır. Tüm dünya üzerinde olmasa da   vremizdeki insanlar üzerinde hayat üzerinde bir etkinin olmasıdır.

Aslında aksiyon filmleri bize bu konuda çok iyi örnek olmuyor! O hâlde neden onları örnek almalı? Bir   rnek gerçekleştirilebilir olmalıdır. Ama bu kahramanlar ulaşılmaz! Kendimizi onlar ile   zdeřleřtiriyoruz fakat onlara benzemiyoruz. Oysa iyi bir örneğın gerçek hayat ile ilgili olması gerekir. Gerçek hayatta hiçbir şey bu kadar açık ve anlaşılır değıldir.

Örneğin kötülük hiçbir zaman bir canavarın ya da her şeyi yok etmek isteyen korkunç bir yaratığın şekline bürünmez.